

[Korsgaard.]

at udtale sig, før jeg gaar over til det næste. (Ophold). Jeg forstaar paa Formandens Udtryk, at det kan tillades, og jeg vil da i denne Omgang indskrænke mig til at omtale det Samraad, ved hvilket der er forhandlet om: Hvordan begrundes Forbedringen af Statsbanernes Driftsresultat for 1935—36 i Sammenligning med indeværende Aars?

Det vil være enhver, der befatter sig med Finansloven, klart, at der paa Indtægtssiden er to Faktorer, der spiller den alt afgørende Rolle med Hensyn til, om Balance i en given Situation opnaas eller ikke. Den første er naturligvis Skatteparagraffen, men næst Skatteparagraffen er det af afgørende Betydning, hvorledes Statsbanernes Økonomi i det paagældende Aar stiller sig. Her vil man jo se, hvis man ser Tallene noget nærmere efter, at Forrentningerne til 1935—36 sammenlignet med indeværende Aar er overordentlig store. I det sidst forløbne Regnskabsaar, altsaa 1933—34, var der, idet jeg ser bort fra Forrentning og Afskrivning, paa selve Driften et Underskud paa 5,1 Mill. Kr. For 1934—35 er der regnet med et Underskud, idet der stadig ikke tages Hensyn til Forrentning og Afskrivning, paa 6,7 Mill. Kr. Da Underskuddet for 1933—34 kun har været 5,1 Mill. Kr., vil det altsaa sige, at hvis indeværende Aar giver et tilsvarende Resultat, skulde det Finanslovsforslag, vi behandler, fremtræde med en Forbedring paa 1,6 Mill. Kr. Men den Forbedring, der forventes, er meget større, idet Situationen, saa vidt jeg kan bedømme, ligger saaledes, at medens det sidste Regnskabsaar, for hvilket der foreligger Regnskab, viser et Underskud paa 5,1 Mill. Kr., ventes der for det Aar, for hvilket den Finanslov, hvortil der her foreligger Forslag, skal gælde, et Overskud paa 2,1 Mill. Kr.; her er i nogen Grad taget Hensyn til Pensionsudgiftsposteringen.

Naar nu hertil føjes, at Driftsresultaterne for indeværende Aar, saa vidt jeg kan bedømme de maanedlige Oversigter, nogenlunde svarer til Resultaterne Aaret før, idet Indtægterne vel er steget, men Udgifterne er steget lige saa meget, saaledes at Nettogevinsten, om jeg maa kalde det saa, ligger ens for de to Aar, synes jeg, det bliver naturligt at rejse det Spørgsmaal: Naar Regnskabet for 1933—34 faktisk viser et Underskud paa 5,1 Mill. Kr. og indeværende Aars Resultater hidtil Maaned for Maaned synes at have ligget nogenlunde paa samme Maade som i de tilsvarende

Maaneder i det foregaaende Aar, hvorpaa bygger man da den Antagelse, at der i det kommende Aar ikke bliver et Underskud paa Driften paa 5,1 Mill. Kr., men et Overskud paa 2 Mill. Kr., altsaa en Forbedring paa 7 Mill. Kr.? Det, jeg da navnlig ønsker at faa en Udtalelse fra Ministeren om nu, er, om man, saa vidt som Tiden er skredet frem, og med de Erfaringer, man har i Øjeblikket, vedblivende er af den Mening, at den Opsølling, der findes paa Finanslovsforslaget, økonomisk vil kunne holde. (Ophold).

Da jeg forstaar, at Forretningsordenen alligevel ikke kan fortolkes paa den Maade, som jeg havde haabet, maa jeg altsaa fortsætte.

Om Hanstholm skal jeg ikke sige mange Ord; det er jo et Spørgsmaal, jeg har rejst forskellige Gange. Udtalelser, fremsat af den højtærede Finansminister ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, synes for mig at vise, at Finansministeren var betænkelig ved Arbejdernes Fortsættelse, og jeg spørger derfor, om den sunde Fornuft efterhaanden i den Grad skulde have sejret, at der er Haab om, at man ikke bygger denne Havn, som jo vil koste mange Penge, og som der ikke er megen Brug for. Jeg vil gerne som et særligt Spørgsmaal i denne Forbindelse spørge, dels hvor meget man nu venter Havnen vil koste ud over, hvad der allerede er anvendt, dels om man har taget Hensyn til en Jernbaneforbindelse med Havnen. Da jeg kunde tænke mig, at Svaret vil blive, at man overhovedet ikke regner med, at der skal en Jernbane til Havnen, vil jeg for det Tilfældes Skyld gerne spørge, om noget Menneske i dette Land kan tænke sig, at en Havn virkelig kan blive en Havn af store Dimensioner, naar den ikke engang har en Jernbaneforbindelse, og det paa et Tidspunkt, hvor vi jo dog har en Minister for offentlige Arbejder, som nogle er tilbøjelige til at betegne som „Jernbaneminister“.

De Minutter, jeg har tilbage, maa jeg anvende paa Radiofonibygningen. Denne Sag beskæftiger i ikke ringe Grad Offentligheden. Jeg vil gerne, inden det er for sent, stille det Spørgsmaal, om det virkelig kan antages, at en saadan Bygning til et Beløb af mellem 5 og 10 Mill. Kr., for ikke at tage Summer, der ligger for nær op ad hinanden, skulde kunne bygges, uden at Rigsdagen fik Lejlighed til at udtale sig derom. Jeg stiller dette Spørgsmaal, bl. a. fordi jeg efterhaanden nærer den dybeste Mistillid til Radio-raadet snart sagt baade i den ene og anden Henseende. Kun med Hensyn til dets Vilje til at være Enehersker nærer jeg ingen